

Aan MT Belastingdienst/Toeslagen

memo

Aanpassing hoogte kinderopvangtoeslag aan de achteraf aangetoonde kosten?

Naam dienstonderdeel
Beleid & VaktechniekDatum
22 juli 2014Versienummer
0.1

Opdrachtgever

Auteur

Bijlagen
Geen

Aanleiding Memo

Aanleiding van dit memo is de vraag of het proportioneel dan wel gewenst is om de kinderopvangtoeslag (hierna: de kot) op nihil te stellen wanneer wordt geconstateerd dat een aanvrager niet alle kosten, maar wel een (groot) deel hiervan heeft voldaan.

Wet- en regelgeving

Uit artikel 18, eerste lid, van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen (hierna: de Awir), gelezen in samenhang met artikel 1.7, eerste lid, aanhef en onder b, van de wet kinderopvang en kwaliteitseisen peuterspeelzalen (hierna: de Wko) volgt, dat degene die kot ontvangt, moet kunnen aantonen dat hij kosten voor kinderopvang heeft gemaakt en wat de hoogte is van deze kosten. Op grond van artikel 1.7, aanhef en onder b, van de Wko worden de kosten van de kinderopvang bepaald door het aantal uren opvang, de uurprijs en de soort kinderopvang.

Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling), bijvoorbeeld de uitspraak van 19 december 2012 (LJN: BY6772), komt naar voren dat de aanvrager van de tegemoetkoming moet aantonen dat hij de in de overeenkomst opgenomen kosten voor de gastouder, waarop de toeslag mede is gebaseerd, geheel heeft voldaan. In de uitspraak van 2 april 2014 (ECLI:NL:RVS:2014:1114) is de Afdeling meegegaan met de genuanceerdere lijn van B/T dat wanneer een van de overeenkomst afwijkende jaaropgaaf wordt overgelegd, de kosten op de jaaropgaaf moeten worden aangetoond. Hierbij dient vermeld te worden dat de afwijking enkel veroorzaakt mag zijn door een wijziging van het aantal uren, een wijziging van de uurprijs dient in een nieuwe overeenkomst te worden verwerkt.

In de hiervoor genoemde uitspraak (ECLI:NL:RVS:2014:1114) oordeelt de Afdeling, ten aanzien van de stelling van belanghebbende dat de kot herberekend had moeten worden op basis van het wel aangetoonde betaalde bedrag, als volgt. Nu niet alle vooraf in de overeenkomst dan wel jaaropgaaf afgesproken kosten volledig zijn voldaan, verbindt de Afdeling hieraan de conclusie dat de opvang niet heeft plaatsgevonden op basis van een overeenkomst als bedoeld in artikel 52 van de Wet kinderopvang. Hoewel het woord proportionaliteit hier niet expliciet wordt genoemd, lijkt het erop dat de Afdeling zegt dat het niet disproportioneel is om de gehele kot op nihil te stellen als een ander bedrag aan kosten is betaald dan er is afgesproken. De feitelijke opvangkosten komen dan niet meer overeen met de overeenkomst. In dit licht verwijs ik tevens naar de uitspraak van de Afdeling van 16 april 2014 (ECLI:NL:RVS:2014:1283).

Gevolgen voor de behandeling van gevallen waarin niet de volledige kosten voor de kinderopvang zijn aangetoond

Op grond van de jurisprudentie van de Afdeling heeft een aanvrager geen recht op kot wanneer hij niet kan aantonen dat hij de kosten voor de kinderopvang, zoals deze blijken uit de overeenkomst of de jaaropgave, volledig heeft voldaan. Dat hij eventueel wel kan aantonen dat hij een deel van deze kosten heeft voldaan, maakt niet dat hij naar evenredigheid recht heeft op kot.

Vaak vindt de controle van het recht op kot na afloop van het berekeningsjaar plaats. Het is op basis van de huidige wet- en regelgeving niet de bedoeling dat men slechts een deel van de kosten die men is overeengekomen en waarvoor men kot heeft aangevraagd betaalt en dat, wanneer B/T hier achter komt, de kot op basis van de wel aangetoonde gemaakte kosten wordt aangepast. Er zijn gevallen waarin een aanvrager kan aantonen dat voor 10 maanden de volledige kosten zijn voldaan, terwijl voor 12 maanden opvang is overeengekomen en kot is aangevraagd. In deze gevallen kan het disproportioneel lijken om te kot volledig te herzien tot nihil. Er zijn echter ook veel gevallen waarin men een bedrag aan kosten aantoont dat niet te herleiden is tot de betaling van een aantal maanden van de kinderopvang. In deze gevallen zou het heel lastig zijn om de kot naar evenredigheid van de aangetoonde kosten te herberekenen.

Op basis van het voorgaande dient niet per maand gekeken te worden of de kosten zijn voldaan, maar dient aan het einde van het jaar bekeken te worden of het totaal van de gemaakte kosten overeenkomt met de overeenkomst of jaaropgave. Is dit niet het geval, dan bestaat er geen recht op kot. Dit geldt voor beide hiervoor genoemde situaties.

Hierbij merk ik op dat het voor aanvragers natuurlijk wel mogelijk is om voor minder maanden of minder uren kot aan te vragen dan het totaal dat op de overeenkomst of de jaaropgave staan vermeld.

Beslispunten

1. Wil het MT dat de kot wordt aangepast aan de achteraf aangetoonde kosten die niet overeenkomen met het totaal aan kosten op de overeenkomst dan wel de jaaropgave?